

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-348/15

**Stadt Wiener Neustadt
împotriva
Niederösterreichische Landesregierung**

(cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof)

„Trimitere preliminară – Evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului – Directiva 85/337/CEE – Directiva 2011/92/UE – Domeniu de aplicare – Noțiunea «act legislativ special de drept intern» – Lipsa evaluării efectelor asupra mediului – Autorizație definitivă – Regularizare legislativă *a posteriori* a lipsei de evaluare a mediului – Principiul cooperării – Articolul 4 UE”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 noiembrie 2016

1. *Mediu – Evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului – Directiva 85/337 – Domeniu de aplicare – Proiect adoptat printr-un act legislativ de drept intern – Excludere – Condiții – Apreciere de către instanța națională*

[Directiva 85/337 a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11, art. 1 alin. (2) și (5)]

2. *Mediu – Evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului – Directiva 85/337 – Reglementare națională care asimilează efectele unui permis de regularizare a posteriori cu cele ale permisului de urbanism prealabil realizării lucrărilor – Inadmisibilitate*

[Directiva 85/337 a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11, art. 2 alin. (1)]

3. *Dreptul Uniunii Europene – Efect direct – Modalități procedurale naționale – Condiții de aplicare – Respectarea principiilor echivalenței și efectivității – Inexistența în dreptul Uniunii a unor norme referitoare la termenele de introducere a acțiunii împotriva autorizațiilor emise cu încălcarea obligației de evaluare prealabilă a efectelor asupra mediului – Stabilirea de către statul membru în cauză a unui termen rezonabil de introducere a acțiunii – Admisibilitate*

[Directiva 85/337 a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11, art. 2 alin. (1)]

4. *Mediu – Evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului – Directiva 85/337 – Domeniu de aplicare – Proiect adoptat pe baza unei decizii adoptate cu încălcarea obligației de evaluare a efectelor sale asupra mediului, considerat însă conform cu dreptul național – Incluzere – Reglementare națională care prevede regularizarea a posteriori a deciziei de autorizare – Inadmisibilitate*

[Directiva 85/337 a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11, art. 1 alin. (5)]

5. *Mediu – Evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului – Directiva 85/337 – Obligația autorităților competente de a efectua evaluarea prealabilă autorizării – Nerealizarea evaluării – Obligația autorităților de remediere a acesteia – Conținut – Reglementare națională care împiedică introducerea unei acțiuni în despăgubire în pofida neexpirării termenului prevăzut de dreptul național – Inadmisibilitate*

[articolul 4 alin. (3) TUE; Directiva 85/337 a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11, art. 2 alin. (1)]

1. Articolul 1 alineatul (5) din Directiva 85/337 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11, impune două condiții pentru excluderea unui proiect din domeniul de aplicare al acestei directive. În primul rând, proiectul trebuie adoptat în detaliu printr-un act legislativ special. În al doilea rând, obiectivele urmărite de directivă, inclusiv transmiterea informațiilor, trebuie realizate prin intermediul procesului legislativ.

Prima condiție presupune ca actul legislativ să prezinte aceleași caracteristici ca o autorizație în sensul articolului 1 alineatul (2) din Directiva 85/337. Acesta trebuie în special să acorde inițiatorului proiectului dreptul de a realiza proiectul și să cuprindă, la fel ca o autorizație, după luarea lor în considerare de către legiuitor, toate elementele relevante ale proiectului în vederea evaluării efectelor asupra mediului. Actul legislativ trebuie astfel să ateste că, în ceea ce privește proiectul vizat, obiectivele Directivei 85/337 au fost realizate. Nu aceasta este situația atunci când actul nu cuprinde elementele necesare pentru evaluarea efectelor autorizării acestui proiect asupra mediului.

A doua condiție presupune ca obiectivele Directivei 85/337 să fie realizate prin procesul legislativ. Rezultă că, la momentul adoptării proiectului, legiuitorul trebuie să aibă la dispoziție informații suficiente. În această privință, informațiile care trebuie furnizate de inițiatorul proiectului cuprind cel puțin o descriere a proiectului, incluzând informații referitoare la locul, la concepția și la dimensiunile acestuia, o descriere a măsurilor preconizate pentru a evita, a reduce și, dacă se poate, a remedia efectele negative importante, precum și datele necesare pentru a identifica și a evalua principalele efecte pe care proiectul ar putea să le aibă asupra mediului.

Revine instanței naționale competența de a stabili dacă aceste condiții au fost îndeplinite, ținând seama atât de conținutul actului legislativ adoptat, cât și de ansamblul procedurii legislative care a condus la adoptarea sa și în special de actele pregătitoare și de dezbaterile parlamentare.

(a se vedea punctele 26-31)

2. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 36 și 37)

3. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 40-42)

4. Articolul 1 alineatul (5) din Directiva 85/337 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11, trebuie interpretat în sensul că nu exclude din domeniul de aplicare al acesteia un proiect vizat de o dispoziție legislativă în temeiul căreia un proiect care a făcut obiectul unei decizii adoptate cu încălcarea obligației de evaluare a efectelor sale asupra mediului, pentru care termenul de introducere a acțiunii în anulare a expirat, trebuie considerat autorizat în mod legal. Dreptul Uniunii se opune unei asemenea dispoziții legislative, în măsura în care prevede că o evaluare prealabilă a efectelor asupra mediului trebuie considerată realizată pentru un asemenea proiect.

Astfel, nu ar fi compatibilă cu această directivă o dispoziție națională din care ar rezulta că proiectele a căror autorizare nu mai este supusă unei acțiuni directe, ca urmare a expirării termenului de introducere a acțiunii prevăzut de legislația națională, sunt pur și simplu considerate autorizate în mod legal în raport cu obligația de evaluare a efectelor asupra mediului. În această privință, Directiva 85/337 se opune deja ca atare unei dispoziții de această natură, fie și numai pentru că aceasta din urmă are ca efect juridic dispensarea autorităților competente de obligația de a ține seama de faptul că un proiect în sensul acestei directive a fost realizat fără ca efectele acestuia asupra mediului să fi făcut obiectul unei evaluări și de a veghea ca o asemenea evaluare să fie efectuată atunci când lucrări sau intervenții fizice legate de acest proiect ar necesita o autorizație ulterioară.

(a se vedea punctele 43, 44 și 49 și dispozitivul)

5. Statele membre sunt obligate să repare orice prejudiciu cauzat ca urmare a nerealizării unei evaluări a efectelor asupra mediului. În acest sens, autoritățile naționale competente trebuie să ia toate măsurile generale sau speciale pentru a remedia o asemenea omisiune.

În această privință, trebuie precizat că, deși condițiile unei asemenea acțiuni în despăgubire, în special cele referitoare la aspectul dacă orice nelegalitate trebuie considerată culpabilă, precum și la condițiile de stabilire a legăturii de cauzalitate, intră, în lipsa unei dispoziții de drept al Uniunii, în domeniul de aplicare al dreptului național și deși o asemenea acțiune poate fi cuprinsă într-un anumit termen, sub rezerva respectării principiilor echivalenței și efectivității, totuși această acțiune trebuie să poată fi exercitată, în temeiul principiului efectivității, în condiții rezonabile. Rezultă că, dacă o dispoziție națională împiedică, la expirarea unui anumit termen, orice acțiune în repararea încălcării obligației de evaluare a efectelor asupra mediului, vizată la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 85/337 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11, chiar dacă termenul de introducere a acțiunii în care dreptul național cuprinde acțiunea în despăgubire nu ar fi expirat, ea ar fi, din acest motiv, incompatibilă cu dreptul Uniunii.

(a se vedea punctele 45-48)